

ført til, at man tilfids har forenet sig efter først at være gaaet ud fra forskjellige Standpunkter. Og navnlig gjælder dette da med Hensyn til det her foreliggende Spørgsmaal, med Hensyn til hvilket Forfjællighederne virkelig ingenlunde ere store. Tværtimod kan man sige, at, om der end er forskjellige Punkter henhørende til samme, angaaende hvilke ikke alle Medlemmer have kunnet slutte sig sammen, saa ere de dog i Grundtanterne blevne bragte hinanden langt nærmere ved de Forhandlinger, der have fundet Sted. Det er netop det Gode ved de stedfundne Forhandlinger, at de have vist, hvorledes man gaaende ud fra forskjellige Standpunkter, dog kan naae til samme Resultat. Jeg holder mig overbeviist om, at de ærede Medlemmer, der ville paatage sig at gennemlæse Commissionens Forhandling, ville finde, at dette er Sandhed, og jeg tør ogsaa haabe, at det vil kunne udøve en lignende Indflydelse paa de ærede Medlemmer her i den lovgivende Forsamling, hvorved Forhandlingerne om disse Sager i høi Grad ville kunne affortes, hvilket jo vil være meget ønskeligt, naar man vil tænke paa at faae saadanne Sager bragte til Ende i een Sæssion.

Naar den ærede Taler kom tilbage til, hvad der tidligere er blevet yttret fra anden Side, at Menighedsmedlemmerne ikke vilde have nogen Interesse for Valgene, naar disse ikke bleve endelig afgjørende, saa er det Noget, som jeg egentlig ikke behøver at gaae nærmere ind paa, da det alt er omtalt af Andre. Den ærede Taler veed og erkjender jo imidlertid selv, at, hvad enten man vælger den ene eller den anden af de Fremgangsmaader, som man har tænkt sig, saa gaaer det dog ikke an i noget Tilfælde at nedlægge en absolut afgjørende Ret eller Myndighed i Menighedernes Hænder. Men selv om det nu var saaledes, selv om Menighederne meget bestemt vidste, at de kunde sætte et Valg igjennem, hvad vilde saa stee? Der vilde dog altid være Nagle i dem, som vilde sige: „Hvad kan det Hele hjælpe; de Andre afgjøre dog alligevel Valget,“ og disse ville som følge deraf ikke vise Interesse for Valgene, men blive derfra. Vi have jo nok af saadanne

Exempler overalt. Kjende vi ikke slige Noster overalt, ogsaa hvor der er fuldt afgjørende Myndighed tilstede? Hvilke Valg er der, for hvis Vedkommende der dog habes fuld afgjørende Myndighed, uden at de selvsamme Ytringer blive hørte? Nei; at saadanne Ytringer komme frem, ligger ikke i Manglen paa absolut Myndighed. Saaledes ere Forholdene og Menneskene, og saaledes ville de bestandig blive. Der vil altid være en heel Deel, og navnlig da med Hensyn til kirkelige Forhold, som ville sige: „Det er Noget, som vi ikke bryde os om; om man vælger den Ene eller den Anden, kan være os ligemeget!“ Kjende de ærede Medlemmer ikke saameget til Forholdene, at de vide, at en stor Mængde altid vil gaae ind under denne Klasse? Andre ville derimod sige: „Det gjør ingen Forskjel, hvad vi saa gjøre, og det kan ikke nytte, at vi komme og ville søge at gjøre vor Stemme gjældende, thi de Andre ville dog have Magten. Lad os derfor ikke sætte os op imod dem, men lad os hellere holde os borte!“ Det ærede Medlems Indvending har saaledes Intet at betyde; thi den vil komme frem ved alle mulige Valg, Lad os dog spørge os selv, om ikke de Mænd, der have virkelig kirkelig Følelse, og som have virkelig Interesse for, hvem den Sjælesørger bliver, som de selv og deres Børn skulle bruge, maatte gjennem mange Tider ville finde sig idetmindste tildeels tilfredsstillende ved, at der bliver givet dem Veilighed til i et samlet Møde med Andre, som maatte være den samme Interesse, at kunne overveie Spørgsmaalet om, hvem det kan være ønskeligt at faae, med Udsigt til, at de mange Gange kunne faae deres Duffe derom sat igjennem, enten paa Grund af Eenstemmighed, i hvilket Tilfælde det jo bliver en Nødvendighed for Ministeriet at indstille den Valgte, eller fordi der er en stor Majoritet for den Paagjældende, i hvilket Tilfælde det dog vil være høist rimeligt, at de ville faae ham. I ethvert Fald opnaae de da idetmindste at henvende den øverste Kirkebestyrelses Opmærksomhed paa, hvad Trang der er i Menigheden, en Trang, hvis Afhjælpning ingenlunde er knyttet til enkelte bestemte Personligheder. Ganske vist kan en Menighed ofte